

כנס יובל אש"ל-ג'וינט ישראל מ-50 ל-100 היכן נחיה? ממה נחיה? ומי יטפל בנו?

מאת: אילנה זהבי

אש"ל, הוקמה לפני 50 שנה, בשנת 1969, אגודה שמטרתה פיתוח ותכנון שירותים למען הזקן ובני משפחתו. עיקר פעולותיה הן גיוס משאבים ושיתופים לדרך לשיפור איכות החיים של הקשישים בישראל. לאש"ל שותפים רבים: ג'וינט ישראל, משרדי הממשלה, הרשויות מקומיות והעמותות למען הקשיש, שהוקמו ע"י אש"ל על מנת לבצע וליישם את החזון. ואכן העמותה למען הקשיש בחדרה מפעילה פרויקטים רבים למען הקשישים כגון: מרכזי היום, קהילות תומכות והמועדונים החברתיים, בשיתוף פעולה הדוק ופורה בינה לבין המחלקה לאזרחים ותיקים באגף הרווחה בעיריית חדרה.

בכנס היובל, שנערך בחודש מאי השתתפו הצוותים המובילים של המחלקה לאזרחים ותיקים והעמותה למען הקשיש בחדרה. הכנס עסק באתגרים ובמשמעויות של תחלת החיים המתארכת וכיצד תיראה החברה שמרבית האנשים בה יחיו עד גיל 100. שאלה זו מעסיקה את העולם המודרני, ובכנס הוצגו מודלים של התמודדות בנושא מסינגפור, הולנד ואנגליה.

שלושת הנושאים העיקריים שהועלו בפני באי הכנס היו:

היכן נחיה? ממה נחיה? ומי יטפל בנו?

על כך בהמשך הכתבה בעמ' 8

סרטים באולם רנה שני

21/7/2019 יום א' בשעה 16:00 חיוך אטרופיקי
 23/7/2019 יום ג' בשעה 16:00 ספיריט סינמה מהלם ליראת כבוד
 28/7/2019 יום א' בשעה 16:00 החיים הנסתרים של שיקה אופיר

לפרטים נוספים: נגה הסל 054-8007997

העמותה למען הקשיש חדרה

- מטפלים מנוסים לטיפול אישי בבית
- מטפלים זרים ל 24 שעות
- מרכז מידע ייעוץ והכוונה

טל: 04-6210526, 04-6324808

רח' רמב"ם 29 (קומה 1) חדרה

תלם

שילובי סילוק בע"מ

קבלת קהל במשרדי העמותה בימי שלישי

תלם - בשיתוף עם העמותה למען הקשיש בחדרה

סיוע וייעוץ בקבלת רשיונות לעובד הזר - ללא תשלום.
 מטפלים/ות זרים - 24 שעות ביממה
 שירות מקצועי ואמין

טל: 03-5618850
 גרינברג כלנית: 050-4440009

העצרת לציון 52 שנים לשיחרור ירושלים מאת: שירה מוראל

בלסגרת טיול של המועצה הציונית בחדרה היגענו לקראת ערב לגבעת התחמושת לעצרת לציון 52 שנים לשיחרור ירושלים. העצרת היתה מדהימה וממלכתית עם נשיא המדינה, ראש הממשלה וראש העיר. הכל מאורגן להפליא, האווירה הייתה קסומה, עם אורות וצלילים, ריקודים ושירים, מסכים ענקיים בהם ראו מכל עבר את הנואמים, הריקודים וההופעות, ולסיום זיקוקי דינור, טכס מלא באנרגיות גבוהות, מרגש ומרשים.

במשפט: "אעלה את ירושלים על ראש שמחתי" הרגשתי מימד חדש של שמחה אצלי. למה?

• כי נולדתי בירושלים, כאן גידלו אותי הורי, כאן עברה עלי ילדותי בצנע, במסורת שהייתה אצל כולם. באווירה שהייתה בירושלים בשנות ה-50 – 60.

- כי שתי הסבתות שלי קבורות בהר הזיתים, וקבריהן לא נמצאו אחרי המלחמה ועד היום.
 - כי אני לא שוכחת שבהיותי חיילת ב-1967, קיומה של ירושלים והמדינה היה בסכנה – והיא ניצלה, גדלה והתפתחה, היה לאן לחזור, חזרנו הבייתה.
 - וכי ישראל היא נס גדול, ועם ישראל הוא עם נפלא, וירושלים היא תרבות אלטרנטיבית לעולם כולו. וזו שמחה גדולה, כי יש לנו מדינה, ובא לציון גואל.
- זה היה הדובדבן של יום קסום בו קיבלנו המון ציונות בביקורים במקומות חשובים נוספים.

דבר המערכת

מאת: ימימה לוי

"כי ימצא חלל, באדמה אשר ה' אלוקיך נתן לך לרשתה, נופל בשדה, לא נודע מי הכהו, ויצאו זקניך ושופטיך וכל זקני העיר ההוא, הקרובים אל החלל ורחצו ידיהם, על העגלה הערופה בנחל. וענו ואמרו ידינו לא שפכה (שפכו) את הדם הזה, ועינינו לא ראו. כפר לעמך ישראל..." (דברים כ"א) כן, זהו דין עגלה ערופה.

במה מדובר? חלל הנמצא בקרבת עיר מסוימת, אין יודעים מי פגע בו. מי שצריך להישבע שהוא לא אחראי למותו, אלו מנהיגי העיר. והשאלה, האם זקני העיר, קרי המנהיגים, חשודים ברצח? על מה הם נשבעים? נשבעים שלא גרמו למותו על ידי הזנחה, רשלנות ועמידה מנגד. המנהיגים אחראים לשלומם ובטחונם של הפרט.

מדוע ציטטתי דין זה שעבר ובטל מישראל? כי אפשר בהחלט לקחת את הערך הנצחי הזה (בלי הטקס), כשאנו חופשיים בארצנו. אני מתייחסת בעיקר לריבוי ההרוגים בתחום עבודות הבניה ולאדישות של ההנהגה. בשנת 2019, כבר 23 הרוגים ו-93 פצועים, ואנו רק במחצית יוני. רובם צעירים, עובדים זרים או ערבים, זה מסביר את האדישות של המנהיגים שלנו למותם. ומי מעביר לנו את המידע על הקורבנות? לא משרד העבודה אלא גופים חוץ ממשלתיים, כמו פרויקט "נרתמים-בטיחות לעובדי הבניין", פרסומי גורמי הצלה הנקראים לזירת התאונה ובראשם מד"א, עיתונאים, עובדים באתרי התאונות ופעילים עצמאיים. לצערנו, אף ממשלה לא תיפול בשל מחדל זה. כדי שנבין את גודל הפשע כלפי קורבנות הבניה, מספיק שניתן ליבנו לעונשם של "קבלני המוות", 6,000 ש"ח קנס ועבודות שרות, זהו מחיר חיי האדם. ונגד כמה הוגשו כתבי אישום? מתוך 180 פועלים שנספו, הוגשו 11 כתבי אישום. שמונה מהם הובילו להרשעה ורק אחד למאסר. אז אולי טקס עגלה ערופה מיושן, אך הרעיון שמנהיגים אחראים לחיינו צריך להיות ערך עליון גם היום, ואין להבדיל בין דם לדם. יבואו המנהיגים האחראים וישבעו: "ידינו לא שפכו את הדם הזה".

קהילה תומכת חדרה

תכנית המיועדת לבני הגיל השלישי, המעוניינים להמשיך להתגורר בבתים, ומטרתה שמירה על איכות חיים עם ביטחון אישי ושקט נפשי, חיסכון בעלות אחזקת הבית ותשלומים על תיקונים. התכנית פותחה ע"י אשל-ג'ונט ופועלת בשיתוף פעולה ובפיקוח עיריית חדרה, העמותה למען הקשיש ומשרד הרווחה והשירותים החברתיים.

סל השירותים של הקהילה התומכת כולל:

- * אבות/אם קהילה - שומרים על קשר אישי, מבצעים עבודות תיקונים קלים בבית, ללא תשלום, מתווכים ומפנים לבעלי מקצוע אמנים במידת הצורך. מסייעים בפתרון בעיות.
- * פעילות חברתית מגוונת הכוללת: מסיבות ואירועים בחגים, הרצאות, טיולים, נופשונים. מוקד מצוקה הפועל 24 שעות ביממה, 365 ימים בשנה.
- * ביקור רופא בביתך 24 שעות ביממה בעלות סמלית של 25 ש"ח לביקור.
- * אמבולנס לפינוי לחדר מיון, או לסיוע בהרמה במקרי נפילה, בהשתתפות סמלית של 27 ש"ח
- * ייעוץ רפואי טלפוני (כולל הפנייה לביה"ח).

מהיום ניצולי שואה זכאים להצטרף לקהילה במחיר סמלי מקסימלי של 25 ₪ לחודש, ללא תלות ברמת ההכנסות.

לפרטים והרשמה:

050-8290656 ראיסה צ'רניקוב 050-8290654 ירח באומגרטרן
050-8290657 ולדימיר בליטמן 050-8290658 מיכאל מזרחי

כיוון חזק

עיתון גימלאי חדרה | יולי 2019 | תמוז תשע"ט | 272

עורכת ראשית: יונה מאור

חברי המערכת: חוה גדיש, יצחק גולדפינגר, יאשיהו וולשטין, יפה וינקר, רחל לילן, ימימה לוי, רות לפידור, נגה ניב, זהבה עמל, שירה מוראל עמליה (מלי) רוטמן, פנינה שחק, עדי שיטה, בתיה שרייבמן.

רכזת הכתבים ומפיקת העיתון: עו"ס רויטל פוקס, מנהלת המחלקה לאזרחים וותיקים.

המו"ל: "העמותה למען הקשיש" בחדרה טל: 04-6323331

פקס: 04-6247537

כתובת המערכת: E-mail: kivunhashl@gmail.com

עריכה גרפית והדפסה: אור גרפיקה והדפסות.

נכדתו של כורה הפחם שכלל לא היה כורה... מאת: עמליה (מלי) רוטמן

כשסיימתי ללמוד עברנו לגור בבית אותו רכש אברם, ואנו גרים בו עד היום.

לימדתי בביה"ס "אחד העם" מגיל 21 עד שפרשתי: חינוך מיוחד, חינוך לגיל הרך, מתמטיקה וריכוז והדרכה של החינוך החברתי במרפ"ד (מרכזיה פדגוגית) בחדרה.

ואז קיבלתי **מתנה לחיים..** תואר שני - **שילוב אמנויות**

בהוראה. אהבתי ללמוד... חגגתי שנה וחצי אינטנסיביות

ביצירה, אומנויות, כתיבה יצירתית, שירים למגירה,

אמנות פלסטיות... הייתי ב'היי'!!.."

וכאן נכנסה לתמונה האמנות?

"לא!!! תמיד עסקתי באמנות. התנסיתי בכל טרנד חדש:

מקרמה, ציורי בטיק על בדים.. אהילים מבטיק, למדתי

ציור במשך 3 שנים. לאחרונה 'התאהבתי' בקרטון כחומר.

אני יוצרת אהילים, תמונות, מצגות, זרי פרחים מנייר

קרפ...ואכן, ביתה מלא מגוון יצירות אמנות כולן מעשי

ידיה להתקנא..."

וילדיך, אף הם עוסקים בכך?

דלית סיימה בהצטיינות תואר ראשון ושני בהנדסת

תעשייה **בטכניון**, אך חיידק היצירה מקנן גם בה. עשתה

הסבה לשיווק ופרסום. היא כותבת ויצירתית מאוד..

הראש עובד כל הזמן על רעיונות חדשים.

אופיר למד **בסטודיו למשחק בבית צבי** ולימודי הוראת

בימוי ומשחק בסמינר הקיבוצים **כולל תעודת הוראה.**

הוא גר בתל אביב עם אשתו השחקנית **עדי זורע.** שניהם

מנהלים את סטודיו במה בחדרה ובת"א."

מהיכן הרעיון לסטודיו במה?

"אמי, שהייתה החברה, השכנה והאמא הכי טובה שלי

בנתה את ביתה אצלנו בחצר. כשנפטרה, לא הייתי

מסוגלת להכניס אף אחד לבית שלה.

'זרקתי' לאופיר את הרעיון לעשות חוג תיאטרון בבית

של סבתא... אופיר הרים את הכפפה נכנסנו והוא מיד

אמר: 'אני מרגיש פה את האווירה של סבתא. יש לי

ויז'ן, אני הולך לעשות פה בית צבי לילדים...וכך הכול

התחיל... אני התפאורנית ב"סטודיו במה" (שנמצא עכשיו

ברח' הגיבורים). בכל יוני - אוגוסט אני מכינה תפאורות

להצגות. עסוקה מאוד."

לדניאלה 6 נכדים.

כורי פחם או רוזנים... נאחל לדניאלה המשך עשייה ברוכה

ויצירתית בבית ובסטודיו, זוגיות נפלאה, הורות וסבתאות

נהדרת מלאת נחת ובריאות טובה.

בתערוכות האמנות המתקיימות בחדרה ישנו שם שחוזר שוב ושוב: **דניאלה בניאס רוזן.** לימדתי את ילדיה, שרנו יחדיו בחבורת הזמר, נפגשנו במפגשי הריכוז החברתי אותם הנחתה, ויש לנו מכרים וחברים משותפים. אני אוהבת את נועם דיבורה וחיוכה מאיר העיניים.

מה מקור השם בניאס?

"במקור השם היה **כהן**, אך

בהונגריה של אותם ימים היה קשה עם שם יהודי. סבא החליף את השם לבניאס שפירושו בהונגריה:

כורה פחם... נולדתי בתל אביב. אבי ד"ר סטפן בניאס

למד וטרינריה באיטליה והתמחה בתורת החלב. כשהגיע

לארץ, חיפש עבודה במחלבה ומצא אותה כשוטף כלים

"בתנובה". אך הוא לא ויתר, והתקבל כמורה לאנטומיה

וגידול בקר בבית הספר החקלאי "**כדורי**", הידוע

במסורת "מבחני הכבוד". ביה"ס היה מבנה אחד גדול

שכלל - חדר מורים, חדר אוכל וכיתות לימוד. אנחנו

שהגענו גם עם סבא קיבלנו את הבית הקשור למבנה...

קירבה שהולידה מצבים מצחיקים... הייתי בת 4 וחצי.

נסענו לגן **בכפר תבור**, ולביה"ס היסודי **בשדמות**

דבורה, עם סוס ועגלה... בכיתה ח' צורפנו לבית הספר

החקלאי "כדורי". אני זוכרת תמונות ומריחה את ניחוחות

העמק..."

ספרי על זיכרון או תמונה...

"הילדים, בני כל הגילאים על הדשא המרכזי... 'גלישות'

על הירוקות ישר לתוך בריכת הצפרדעים...ושמחה

רבה... לאבא היה חוש הומור נהדר שגרר עימו המון

צחוקים... אני זוכרת... ערב... אחי התינוק במיטה...

הילדים בחוץ מרעישים... אבא יוצא ופונה אליהם: 'אני

מבקש שקט! הקטן שלי ישן...'

מתי הגעתם לחדרה?

כשצירפו כיתות השתנתה האווירה, וגם לימודי החקלאות

והאדמה כבר לא היו כמו פעם. לאבא היה קשה. הציעו לו

עבודה במשרד החקלאות בחדרה. עזבנו את "כדורי"...

הייתי בת 16... כיתה י' **'ב' תיכון חדרה'**... המעבר היה

קשה... "כדורי" היה עבורי חממה... חדרה דמתה בעיני

לניו יורק... משהו אחר לגמרי... מסיבות סלוניות, לק על

הציפורניים, גרבי ניילון...

למבחן במתמטיקה בתיכון הכנתי דפים לעשות חישובים,

והמורה בדק אם אינם 'שליפים' (פתקים להעתקה)...

זה ממש צחק אותי כי מילדות ספגתי את עניין 'מבחני

הכבוד' ולא ידעתי מה זה להעתיק. הייתי תלמידה הכי

טובה ב"**כדורי**" וכאן, בתיכון חדרה קיבלתי פתאום

מספיק בקושי... אבא לא רצה לחתום על התעודה...

אחרי התיכון רציתי לצבא, אבא פסק - לסמינר! זה הכי

מתאים לאישה!! לא התמרדתי... הייתי 'ילדה טובה'

ונשלחתי לסמינר "בית הכרם" בירושלים. הקפדתי

להגיע לכל השיעורים. אך, פעם...

ברחתי מהשיעור בסמינר. אני!!!

שלא "הברזתי" אף פעם משיעור...

עשיתי תסרוקות... השקעתי בעצמי

ונסעתי לחתונה של חברה בחדרה.

שם ראה אותי **אברם** שהזמין אותי

לרקוד. אחר כך הציע לקחת אותי

הביתה, סירבתי. אמרתי שאני לא

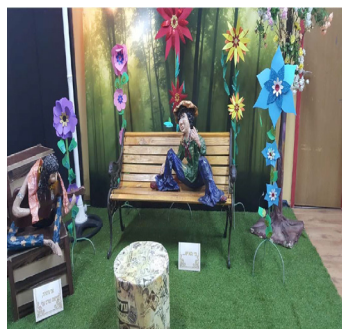
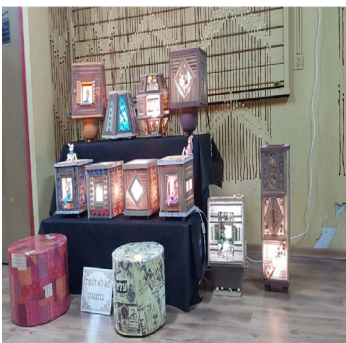
נוסעת עם מי שאינני מכירה, אך

בכל סוף שבוע כשהגעתי הביתה

הוא הגיע אלי... לא התייאש...

עקש... אחרי שנה נישאנו, אך

התראינו רק פעמיים בשבוע.

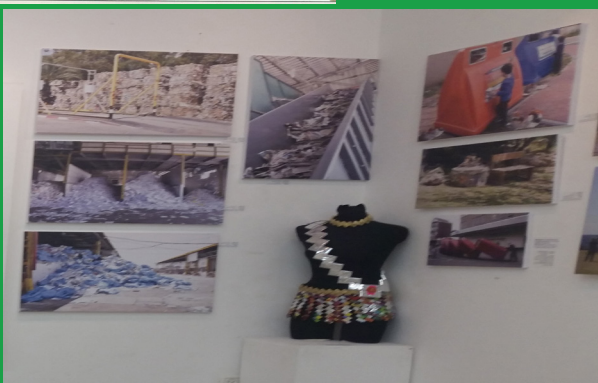

מיחזור או שימוש חוזר מאת: חוה גדיש

בעקבות התערוכה "אמנות ירוקה" שמטרתה היתה לעורר מודעות לעובדה שעולמנו נמצא בסכנה קיומית ממש, יש מה לעשות והרבה.

הפירוט וההסברים לפניכם:

1. הפעלת כל האמצעים **לצימצום ההתחממות הגלובלית**. תגידו שזה גדול עלינו, המדינות צריכות לעשות זאת. נכון!!! אבל אנחנו צריכים להיות הקול הדורש וגם כל אחד יכול לצמצם שימוש בדלקים מזהמים ולעבור לאנרגיה סולרית. לאכול פחות בשר בקר ולגדל פחות, כי הריחות שלהם הם הגורם העיקרי לחור באוזון.
 2. **צמצום השימוש** בכל המובנים. החל מבזבז זריקת מזון ובעיקר צמצום עד הפסקת השימוש במוצרים שאינם מתכלים כמו שקיות ניילון, כלים חד פעמיים וכו'. זה חשוב ביותר וכל אחד מאיתנו יכול וחייב לצמצם.
 3. **שימוש חוזר** מאריך את חייו של אותו המוצר. זהו שימוש נוסף במוצר לאותה מטרה שלשמה נוצר או למטרה אחרת, אך בלי לעבור שינוי תעשייתי. למשל העברת בגדים, שיפוץ רהיטים, השאלה והשכרה, חנויות יד שנייה, שימוש חוזר בבקבוקי זכוכית או מיכלים. כיום מתפתח שימוש חוזר על ידי שינוי יעד המוצר. באמנות משתמשים רבות דווקא בחומרים שאינם מתכלים ויוצרים מהם דברים נפלאים ושימושיים.
 4. **מיחזור** הוא תהליך שבו מפרקים פסולת למצב של חומר גלם, שישמש לייצור מוצרים חדשים. המיחזור מאפשר חיסכון בחומרי גלם בתוליים מצד אחד ומצמצם את כמויות הפסולת והזיהום מצד שני, ועל כן נודעת לו חשיבות גם כלכלית וגם אקולוגית. **נכון להיום ממחזרים בישראל 15%-25% מהפסולת וכ-90% מהמים**. בתהליך **מיחזור הנייר** מקבלים נייר חדש ממוחזר. אמניר, תעשיות מיחזור בע"מ בת 50 אוספת וממיינת ומעבירה להמשך המיחזור אל מפעלי נייר חדרה ולמפעלים אחרים.
- מיחזור פלסטיק** בקבוקים מסוג PET הופך את גוף הבקבוקים לגרגרים (נעשה במפעלי נייר), מהם מיוצרים מוצרים שונים, ובהם פליז המשמש לייצור בדים. **בעשור האחרון מיחזרו בישראל 9 מיליארד מיכלי משקה**.
- מיחזור זכוכית** - ייצור זכוכית מחוליים הוא תהליך עתיק יומין. עם קום המדינה אספו בקבוקי זכוכית לשטיפה ולמיחזור במפעל הזכוכית פיניצייה. כיום חזרו לאסוף זכוכית.
- מיחזור מתכת** נחשב ליעיל במיוחד שכן הפחת בתהליך נמוך, אין הגבלה על מספר הפעמים שניתן למחזר ועלות המיחזור נמוכה בהרבה מעלות כריית חומר גלם בטבע. מיחזור פסולת אלקטרונית נעשה באמצעות מגוון שיטות מכאניות ותעשייתיות יקרות. החומרים המוחזרים לתעשייה הם מתכות כבדות. שאר החומרים מועברים להטמנה.
- מיחזור פסולת אורגנית** נעשה על ידי יצירת קומפוסט. בטבע זהו תהליך תמידי ויעיל מאוד, שנעשה כל הזמן.
- מיחזור מים** מתחלק ל**מי שופכין** שמשמשים להשקיה בלבד. **מים אפורים** הם שפכים שאין בהם הפרשות אדם וניתן לעשות בהם שימוש חוזר. במים דלוחים משתמשים להשקיית גינה והדחה של האסלה. ישראל נמצאת בראש מדינות העולם בטיהור מי שפכים כ-86% ממי השפכים העירוניים מטהורים במכוני טיהור שפכים.
- התפלת מי ים** גם היא צורה של מיחזור, שמאפשרת לנו להשתמש במי הים לשתיה. אחד המפעלים מצוי בחדרה. דברי המשורר: **"אני ואתה נשנה את העולם"**.

זכויות שוות זהב

זכויות לנכים

מאת: רות לפידור

הזכויות לנכים בישראל, מתחילות בקביעת הביטוח לאומי את דרגת הנכות. ללא הוועדה הרפואית שתאשר ותכיר בנכותו של אדם ותקבע את אחוזי הנכות שלו, לא יוכל הנכה לקבל את ההטבות והזכויות השונות בתחומי החיים למיניהם.

נכים זכאים להטבות במוסדות הבאים:
במוסד לביטוח לאומי, ברשויות המקומיות, במשרד הרווחה, במשרד התחבורה, במשרד הבינוי והשיכון, זכויות לנכים במיסים, בקופות החולים ועוד.

היכנס לאתר "כל זכות, זכותך לדעת, זכותך לקבל" ותמצא את כל המידע.

סיוע בהתאמת תנאי דיור לאנשים המוגבלים בניידות

משרד הבינוי והשיכון בשיתוף משרד הבריאות מסייע במימון התאמת פנים הבית ודרכי הגישה אליו, לאנשים בעלי מוגבלות קבועה בניידות שנקבעה ע"י מוסד רפואי מוכר. הסיוע מתקבל ממשרד הבינוי והשיכון. תהליך קביעת הזכאות והכנת המסמכים מתבצע בסיוע מערכת הבריאות וקופות החולים.

כדי להבין בדיוק את אותן זכויות נערך ראיון עם עו"ס ערבה עמר ממשרד הבריאות הנגשת הבית וסביבתו לנכים קשישים

מאת: ימימה לוי

ישראל נחשבת לאחת המובילות בתחום חקיקה ותקנות הנגישות, אך לא תמיד משרדי הממשלה עומדים במועדים המוקצבים. שנית, לא כל הנזקקים מודעים לזכויותיהם. לשם קבלת המידע, ראיינתי את עו"ס ערבה עמר ממשרד הבריאות בחדרה.

מה בעצם תפקידו של משרד הבריאות במימוש תקנות הנגישות?
"משרד הבריאות מהווה סוג של מתווך של הנכים הקשישים, אל מול משרד השיכון. הסיוע קיים כבר הרבה שנים".

מה ההגדרה לנכות?

"קשישים המוגבלים בניידות. במהות החקיקה זה מכון למי שרתוק לכסא גלגלים, אך היות והיום יש נטיה למניעה של תאונה, אז מתחשבים גם במי שזקוק להליכון או למקל הליכה. גם אותם הוועדה תאשר בהמלצת מרפא בעיסוק".

מי זכאי לעזרה הפיננסית לשיפוצי ההנגשה?

"העזרה תלויה במצבו הכלכלי של הנכה והתנאי השני שהדירה הזקוקה להנגשה תהיה בבעלותו".

במה מתממשת ההשתתפות של המשרד בהנגשה?

"העזרה יכולה להיות בצורת הלוואה מלאה בתנאי משכנתה ל-28 שנים צמוד למדד, או מענק של 90% מההוצאות".

מה ההליכים הנדרשים על מנת לקבל את העזרה הפיננסית?

"שלב א' - רופא המשפחה צריך להפנות את המבקש למרפאה בעיסוק לצורך התאמה בדירה.

שלב ב' - המרפאה בעיסוק תגיע לבית הנכה ותבדוק מצד אחד את הבית ומצד שני את צרכי הנכה. דוגמאות להצעות נגישות: הרחבת פתחים, הוצאת אמבטיה, חיבור בין אמבטיה לשירותים וכו'.

שלב ג' - מגישים בקשה לעו"ס. בשלב זה בודקים זכאות כלכלית של בני הזוג, לפי ההכנסות. לא ניתנת עזרה למי

שבבעלותו יותר מדירה אחת. אם קיימת זכאות, העובדת הסוציאלית תנחה אותם לשלבים הבאים".

ערבה עמר מודה שההליכים עלולים לקחת מספר חודשים (שזה עקב אכילס רציני לנזקקים שכל יום נוסף ללא נגישות גורם להם סבל - י.ל.).

הערה חשובה של ערבה: "אין לבצע שינויים לפני מתן האישור. הבקשה עוברת למשרד השיכון, שם מונפקת תעודת הזכאות".

הסיוע מתחלק לשינויי חוץ ושינויי פנים. שינויי פנים מתוקצב עד 60 אלף ₪, ושינויי חוץ עד 90 אלף ₪. יכולה לבוא בחשבון אפילו התקנת מעלון בכפוף לתנאים כשאין פתרון אחר לנגישות וכשהריתוק הוא לצמיתות. נקודה חשובה נוספת, ההתאמה תינתן אך ורק לדירה שהאדם התגורר בה טרם התרחשה הנכות.

כשקוראים את כל התנאים הללו, מגיעים למסקנה שעל מנת לממש את הבקשה אדם צריך להיות מאד מאד בריא, ולהאריך חיים. הבירוקרטיה הורגת אותנו.

**ארבעה אבות – מאת אמיר זיו
(הוצאת עם עובד)**

הספר הזה הפתיע אותי ככל ששקעתי בקריאתו. האמת- לא נתתי לו הרבה קרדיט כשלקחתי אותו בספרייה. "אמיר זיו...ספרו הראשון...כישרון גדול" כך כתוב בצידו האחורי של הספר. ואכן, לא התאכזבתי. ספטמבר 1961. הספר פותח בהתכתבות ענפה נימוסית ומזרזה בין תושב תל-אביב למנהל מחלקת בינוי בעירייה – לכאורה תלונה שיגריתית ובנאלית אך היא הולכת, מסתעפת, מתפתחת ומגלה טפח אחרי טפח דמויות מזרזות והתכתבות מזרזה, לעיתים רצינית ולעיתים משעשעת. השפה די ארכאית וטרחנית אך מנומסת (העתק לראש העיר מר נמיר) מבטאת אותנטיות ורמז לתקופה. הדמויות המדוברות מסתבכות ונקשרות זו לזו. החלק השני והשלישי מצורפים. הדמויות משתנות וכך גם השפה. שוב יש סיפור, גיבורים – כל אחד ובעיותיו, היחסים ביניהם משתלבים ולא תמיד באופן חיובי. ישנה משפחה- אב, אם ובת קטנה ועוד שני גברים שהשפעתם על המשפחה רבה. בחלק הרביעי 2004 שוב משתנה השפה והפעם נערה מתבגרת כותבת בלוג מתמשך. הפרק האחרון מתאר את העלילה. לדעתי ספר מפתיע, קריא, חכם, לא מסוג הרומנים הרגילים. אמיר מפליא לתאר את הדמויות והשפה משתנה בהתאם לתקופה. ממליצה בחום. שווה לקרוא.

מחלת הסוכרת מאת: רחל ילין

סוכרת היא מחלה מטבולית המתאפיינת בריכוז גבוה של גלוקוז בדם ובשתן. שם המחלה הוא 'Diabetes mellitus' בלטינית ומשמעו "שתן מתוק". הסוכרת היא מחלה גנטית והסיכון לחלות גדול כשיש רקע משפחתי. 1.5% מכלל האוכלוסייה חולה בסוכרת כ-400 אלף איש מאובחנים מדי שנה בישראל. המחלה יכולה להתפתח בכל גיל אולם שכיחותה עולה עם הגיל ושיא האבחון הוא בעשור החמישי לחיים. יש להבדיל בין שני סוגי סוכרת עיקריים: סוכרת נעורים, מסוג 1 הגורם לה בעיקר הוא נטייה גנטית, בה הגוף מתקיף את תאי הבלבל אשר תפקידם לייצר את האינסולין. מצב בו יזדקקו החולים התלויים באינסולין לקבל אותו בהזרקה יומית. סוכרת מבוגרים, מסוג 2, שבה הבלבל אומנם מייצר אינסולין אבל מסיבה כל שהיא נפגמת יכולת הגוף להשתמש בו. החולים שאינם תלויים באינסולין יקבלו טיפול בכדורים מטפורמין (גלוקופאג')- זוהי תרופת הבחירה במרבית המקרים להתחלת הטיפול בסוכרת סוג 2. חשוב לשמור על שיגרה יומית, לאכול ארוחות קבועות ובזמן, מומלץ להיעזר בדיאטנית ולקבל הדרכה לגבי התפריט היומי, וכן להקפיד על קבלת הטיפול התרופתי, ולעסוק בפעילות גופנית. חשיבות רבה יש לשמירה על משקל גוף תקין, זאת במטרה לחיות בצד המחלה ללא סיבוכים. כיום עם המודעות ההולכת וגוברת למחלה, קיימים ברשת האינטרנט ובספרי הבישול מגוון מתכונים לחולי הסוכרת המקלים על ההתמודדות עם המחלה וגורמיה.

**מי מכיר? מי יודע?
מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר**

(עו"ד) חיים בן יצחק

לעיתים נדירות מזדמן לנו להכיר ולזכור פוליטיקאי נעים הליכות, איש אשכולות שסבר פניו המאירות מעיד על נכונות לעזרה לתמיכה ולעידוד. פנימיות עשירת תכנים הייתה לחיים בן יצחק שזכה להיות חבר מועצת העיר חדרה תוך שהוא מקפיד על לימודי המשפטים בהם התמחה. חיים בן יצחק נולד בעיר רדאע שבת"מ ב-1939. עלה כילד לארץ עם משפחתו במסגרת "מרבד הקסמים" בשנת 1949. לאחר שהות קצרה במחנה העולים בעין שמר עבר למעברת בנימינה משם למעברת אגרונוק ולאחר מכן לבית אליעזר בחדרה. חיים הקפיד כל חייו על מצוות המסורת ברוח לימודי התורה בימי ילדותו ותימן. עם תום לימודיו בבית הספר היסודי בבית אליעזר עבר להשלים את לימודי התיכון בבית הספר תחכמוני בחדרה. שקדנותו והצטיינותו בלימודים שזרו את מסלול חייו בעתיד. עם סיום לימודיו התגייס לצה"ל ושרת כקצין בשריון. עם תום שרותו החל במקצוע ההוראה ולימד בבית הספר פאר עם בבית אליעזר. בתקופה זו גם נשא לאישה את רעייתו רבקה. הוא החל ללמוד לתואר ראשון באוניברסיטה במקצוע החינוך. לאחר מכן ניהל את בית הספר ביישוב אילנייה תוך שהוא משתלם לתואר שני בתנ"ך. לימים חזר ללמד בתיכון תחכמוני בחדרה. בשנת 1969 נעתר לבקשתו של דב ברזילי והצטרף כנציג תנועת החרות להנהגת העיר חדרה וכיהן כסגן ראש העיר עד שנת 1978 לאורך שתי קדנציות. בתקופת כהונתו הקפיד להיות מעורה בעיקר בתחומי החינוך הלא פורמלי. רגישות מיוחדת הייתה לחיים בנושא הנצחת זכר הנופלים במערכות ישראל והוא פעל רבות להוצאת הספר "בכל מאדם" המספר את סיפור חייהם. תקופת כהונתו של חיים בן יצחק זכורה במיוחד בזכות מסירותו לכל הפונה אליו לעזרה והוא הקפיד לתת מענה לכל בקשה. עזרה וסיוע לתושבים היו בראש מעייניו. שתי הקדנציות בהן שרת כסגן ראש העיר ייזכרו בזכות פועלו המסור. לאחר תקופה זו חזר להוראה בתיכון תחכמוני והחל ללמוד את מקצוע עריכת הדין. בשנת 1981 סיים את לימודי המשפטים ועם תום ההתמחות פתח משרד עצמאי בחדרה ותוך כדי עבודתו המשיך לסייע לכל דורש כאשר דלתו פתוחה בפני כל. חיים בן יצחק הלך לעולמו ב"ג בסיוון תשע"ז (2017).

תשבץ יולי 2019

מאוזן:

מאת: זהבה עמל

9		8		7	6	5		4	3	2	1	
		13				12				11		10
			19	18			17	16			15	14
	25		24		23		22		21			20
					28			27				26
31	30				29						29	
		37		36	35		34		33			32
	42	41				40		39		38		
			47			46			45		44	43
52		51		50			49					48
		57			56			55	54			53
				60	59					58		
								62				61
		63										

1. ימי הקיץ לתלמידים (5.5) 11. העונה הנוכחית 12. נחש
- ארסי 13. יושב ראש (ר.ת) 14. יובל, פלג 16. עבודה
18. כתר, עטרה 20. אוויל, טיפס 22. חיבב, סימפט
24. מתכנן, מארגן 26. לו יהי אם ירצה השם
28. ונדל, חסר תרבות 29. חותן משה א.מילת זירוז
30. קידומת הולנדית 32. טוריה, מעדר 33. תוצרת
- הדבורה 35. נחרב, נהרס 39. רגע 41. לא צר 43. ילד
- קטן 46. רזה, כחוש 48. נשגב, מרומם 49. לחם המידבר
50. לפני כן, קודם 53. אפילו, בכל זאת 54. בכי, התייפחות
57. אגוז לוז 58. אלגנטיות, מודרניות 59. בכיר, מנוסה
61. אור הבוקר 62. משורר 63. עבודה

מאונך:

2. עבודת האדמה 3. אות הניצחון 4. סריטה, חבלה
5. גאולה, הושעה 6. רגל, איבר 7. בינה, חוכמה 8, אור
- לי 9. פיסגה, גובה 10, שרה, שמחה 15. דיונה, תלולית
17. חודש לועזי 19. נועז, אמיץ 21. תואר אנגלי 23. סוג
- של קוף 25. אורה זוהר 27. חורבן, כליה 31. בת לשון,
- דיאלקט 32. השונמית 34. אמתחת, גרתיק
36. פיזמון, שיר 37. אויב, יריב 38. אחד המזלות
40. ענווה, צניעות 42. נוי, יופי 44. ששה מים 45. נחל, אכזב
47. אדון 49. מילת שאלה 51. פלס, מאזניים 52. חודש
- עברי 55. קו מחבר 56. חום באנגלית 58. מזמר, רן
- הב. 60

הצצה להלצה

מאת: יאשיהו וולשטיין

ברכה לפני נטילת רעל
 תלמיד: "רבי, איזו ברכה מברכים לפני שאוכלים רעל?"
 רבי: "ברכה אחרונה..."
 (תודה לנער מתנאל מנדל)

הצב וביתו
 לא פלא שהצב חי מעל 200 שנים. הוא אוכל בריא, אינו צריך לשלם משכנתה, ארנונה וועד בית, יש לו ממ"ד צמוד ו... אשתו לעולם לא תוכל לקחת לו את הבית.

לא תבואי
 שדרן התייחס לאיש שעלה לשידור: "איזה שיר תרצה לשמוע ולמי תקדיש אותו?"
 האישי: "אקדיש את השיר לחמותי: 'לא תבואי שישי שבת.'"

לעולם אל תתוכחו עם ילדים
 מורה: "לוויתן אינו יכול לבלוע אדם כיוון שגרונם קטן."
 תלמידה: "אני מזכירה למורה שיונה הנביא נבלע על ידי לווייתן."
 מורה (מתוסכלת): "לא יכול להיות. מעשית, זה בלתי אפשרי."
 תלמידה: "כשאגיע לגן עדן אשאל את יונה הנביא אם זה נכון."
 מורה: "ומה אם תגלי שיונה הגיע לגיהנום?"
 תלמידה: "אז את תשאלי אותו."

ניירות ערך
 מעולם לא הבנתי בכלכלה. רק לאחר שנתקעתי ללא נייר סואלט הבנתי מהם ניירות ערך.

מהמטבח של סבתא

מאת: בתיה שרייבמן

תבשיל מג'דרה

(באדיבותה של חנה אשריאן)

חומרים:

- 1 כוס עדשים שחורת
- 2 כוסות אורז בסמטי
- 4 בצלים גדולים קצוצים
- 1/2 כוס שמן
- 4 וחצי כוסות מים רותחים
- 1 כף אבקת מרק עוף
- 1/2 כפית פלפל שחור
- 1 כפית כמון
- 1/4 כפית קינמון
- 1/4 כפית מלח

ההכנה:
 מבשלים את העדשים 25 דקות ומסננים. מערבבים את כל התבלינים בכוס מים רותחים. בסיר בישול מתאים מטגנים את הבצל בשמן. מוסיפים את האורז והעדשים ומערבבים, מוסיפים 3 וחצי כוסות מים רותחים ואת כוס התבלינים. מבשלים 30 - 35 דקות על להבה נמוכה.

סיפורה של שכונה

שכונת "הפועל המזרחי"

מאת: יצחק (צ'קלה) גולדפינגר

השכונה הוקמה בשנת 1960, דרומית מזרחית לשכונה הוותיקה נווה-חיים, לאורך צידו המערבי של כביש 4 – כביש חיפה תל אביב החוצה את חדרה. השכונה נקראה על שם תנועת "הפועל המזרחי", תנועה שנוסדה בשנת 1922 בצביון דתי והשתלבה בהקמת ישובים בארץ ישראל. השכונה נבנתה על ידי חברת "משה"ב" שהייתה חברת הבניה של "הפועל המזרחי" ובתמיכת משרד השיכון והבנייה. היא נבנתה בצמוד לשכונת נווה חיים וכך היא נעזרת בשירותיה של השכונה הוותיקה גם כיום. לשכונת הפועל המזרחי עצמה מבני ציבור מעטים: בית כנסת, מועדון שכונתי וגן ציבורי. בניית השכונה הייתה בשני שלבים: בשלב א' נבנו 20 יחידות דיור דו-משפחתיות בנות קומה אחת ובשלב ב' נבנו 5 בתים בני קומתיים ועוד שני בתים בני 4 קומות סה"כ 50 דירות. המשתכנים בשלב א' היו יוצאי מזרח אירופה ובשלב ב' יוצאי צפון אפריקה. כיום השתכנו בשכונה גם בני עדות נוספות. רחובות השכונה הם: הרמב"ן, מנרה, התחייה, ים סוף ורחוב הכנרת. לאחרונה התרחבה שכונת הפועל המזרחי וכמעט התמזגה לחלוטין עם שכנתה הוותיקה נווה חיים ורחובותיה של האחרונה כבר חופפים גם את רחובות ובתי שכונת הפועל המזרחי.

המשך מע' 1

כנס יובל אש"ל-ג'וינט ישראל מ-50 ל-100
היכן נחיה? ממה נחיה? ומי יטפל בנו?

מאת: אילנה זהבי

תוחלת החיים העולה מכתובה לנו פיתוח מגמות חדשות ויצירת תנאים שיבטיחו זקנה עצמאית ומכובדת בסביבתו הטבעית של הקשיש מחד, ויקלו את העומס על בני המשפחה המטפלים, מערכות הרווחה והבריאות מאידך. תוך כיבוד רצונו של הקשיש, התאמה והנגשת השירותים באופן מיטבי ע"פ צרכיו.

היכן נחיה, היכן נגור ובאיזה מוצרים ושירותים נשתמש?

התחזיות צופות שרוב האוכלוסייה תתגורר בעתיד במרכזים עירוניים. לכן האתגר בפיתוח עירוני הוא לשלב בתוך התהליכים של התחדשות עירונית תוכניות ליצירת סביבה מותאמת להזדקנות כמו, דיור מותאם לקשיש, תחבורה וניידות, שירותי קהילה ורפואה קרובים ונגישים, יצירת שותפות אזרחית ותעסוקה מתאימה. כיבוד והכלה של הקשיש ע"י הדיירים ושיתופם בחברה. מתן חשיבות לאיכות הסביבה ושטחים פתוחים. הוצג מודל של פיתוח תכניות דומות בכפר-סבא שבהן נבנות קומות עם דירות קטנות יותר לקשישים, קיום מועדון חברתי בבניין וקירבה למרכזים רפואיים.

ממה נחיה?

מחקרים מצביעים על-כך, שהפנסיה העתידית של מעמד הביניים צפויה לעמוד על 35% מהשכר וכן חוסר המודעות של חשיבות החיסכון הפנסיוני בגילים הצעירים, מטילה על המדינה אחריות לפיתוח תכנית לאומית בנושא. נעשו מספר רפורמות בתחום, שעדיין אינן מספיקות. כמובן שיש אחריות גם לפרט עצמו לדאוג לרווחתו בגיל הזקנה. הוא נדרש לרכוש מיומנויות חדשות ולהתאים את עצמו לשוק העבודה המודרני לאחר גיל 60. העלאת גיל הפרישה לפנסיה מגדילה באופן משמעותי את הגמלה שתקבל בבוא הזמן (ברוב העולם המודרני גיל הפרישה לנשים הוא 67).

מי יטפל בנו?

קיים מתח בין רצון הפרט להזדקן בקהילה, לבין היכולת של המדינה לספק לו טיפול באיכות חיים גבוהה. הגישה הנכונה ליצירת תנאים להזדקנות בבית וטיפול סיעודי לטווח ארוך צריכה להתבסס על מתן אפשרות בחירה והחלטה עצמית, התאמה אישית למענה לצרכים ומיציא הפוטנציאל האישי לניהול חיים עצמאיים. המודלים החדשים המוצעים להתמודדות יעילה הם מודלים הוליסטיים כשהזקן במרכז יכול להיעזר בשירותים השונים הקיימים בסביבתו ונגישים עבורו ושותפים בהם הקהילה ובני המשפחה.

כמוכן הוצגו חידושים בתחום הטכנולוגיה והרובוטיקה שיעזרו לקשיש בהתמודדות העצמאית בחיי היומיום.

העמותה למען הקשיש חדרה ואגף הרווחה כבר לוקחות חלק בשינוי המתהווה. אחד הפרויקטים המבוסס על העקרונות שהוצגו כאן הוא "קהילה לדורות" פרויקט שמטרתו ביסוס מעמדו של האזרח הוותיק בקהילה, מעורבות, שותפות ובניית תכנית טיפול אינדיבידואלית מותאמת.

EL-AD
s.i.m ltd.

שירותי הסעות והובלות
Shlomo Yehuda
שלמה יהודה

טל/פקס. 04-6897576 נייד: 050-2771500

ת.ד. 30003 בית אליעזר חדרה

E-mail: yehuda6b@netvision.net.il

המחלקה לאזרחים וותיקים

הטלוויזיה הקהילתית של חדרה

אנו משדרים בערוץ הקהילתי 98 ב"הוט" ו"יס"

ימי שלישי בשעה 14:30 ימי רביעי 19:30 ימי חמישי בשעה 18:30

להלן כתבות מגזין חודש יולי 2019

1. חלומות מתגשמים בפיאצה – תערוכת ציורים על שלטי חוצות – פנינה דוד עמיל
2. להציל את הים – מאבק הרחקת אסדות הגז לעומק הים – שוש אובר, אלי חן.
3. מכונות עתיקות (מועדון ה-5) קיסריה - עמירם גולדשמיד

